

A Szentlélek

Egyik faluba' nem járt a nép templomba, s aszongya ja a atya a szakácsnének, fiatal lány vót, hogy:

– Juliska, mi lesz velünk? – Aszongya: – Írt a püspök atya, hogy elgyün megnézni a falunkot és kíváncsi a hívőkre, hogy mennyien járnak. Valahogyan a fülibe jutott, hogy nem járnak sokan templomba. Hát most mit csináljak?

Aszongya:

– Atya! Má' hétfőtű' jelentse ki, hogy azt álmodta, hogy elgyün a Szentlélek Úristen!

Hát jelenti is a pap. Aszongya:

– Kedves híveim, jövő vasárnap pünkösd vasárnapja lesz, mindenki gyűjön el, mer' azt álmodtam, hogy megjelenik a templomunkba' a Szentlélek Úristen!

Hazamegy, aszongya a pap:

– Má' kijelentettem, de most hunnén veszünk mink szent lelket?

– Ne törődjön semmivel – aszongya –, a szomszédba' vannak galambok, majd megkérem a Pistát, úgyis mindég néz ki, át a párkányon hozzám, hogy fogjon egy szíp galambot. S mikor maga azt fogja mondani, hogy: „jöjj el Szentlélek Úristen” [énekelve], a főoltár fölött van az a luk – aszongya –, ahol a örök mécses ég, ott majd akkor leengedem a galambot.

Hát úgy is vót, odaút a lukho', s tartotta a galambot. Egyszer csak elröpút a galamb. Szaladgát a galamb után, ugye nem tudta megfognyi. Közbe' odaért a lukho', s mikor mondja a pap, hogy: „Jöjj el Szentlélek Úristen”, a lánka akkor lecsúszott a lukon. Ugye valamikor a lányok nem hordtak bugyogót, fönt maradt a szoknya, és a níp felé vót, így a kirakattal. Aszongya ja pap, hogy:

– Kedves híveim, mindenki csukja be a szemit, mer' aki nem csukja be megvakú'!

Ha' hátú' állt a Dezső a' ajtóba', aszongya:

– No Szentlélek Úristen, a' egyik szememet – aszongya – rád ajánlom!

Becsukja, [egyik kezével letakarja a fél szemét] fölíz, aszongya:

– Ó Szentlélek Úristen, legalább ilyen nagy ünnepen beretvákoztá' vóna meg!